

- DATOVÁ SCHRÁNKA -

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovo nábř. č. 34
728 81 Ostrava

Ostrava, 16.8.2018

Č.j./Sp. zn.: **32 ICm 2344/2017**
KSOS 25 INS 10525/2016

Naše zn.: **217157**

Vyřizuje : *Mgr. Magdaléna Poncza*
Mgr. Michal Koziel, Ph.D.

Žalobce: **Ing. Lee Louda**, se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1
insolvenční správce dlužníka:
OKD, a.s., se sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná, Doly, IČ: 26863154 (dále též jen „**Dlužník**“)
(dále jen „**Žalobce**“)

Žalovaný: **Asental Land, s.r.o.**
se sídlem Gregorova 2582, 702 00 Ostrava
IČ: 277 69 143

právně zastoupen **Mgr. Magdalénou Poncza, advokátem** advokátní kanceláře Poncza I Šrámek, ev. č. ČAK 08698, se sídlem Českoobrtrská 1403/2, 702 00, Ostrava – Moravská Ostrava
(dále jen „**Žalovaný**“)

Odpůrčí žaloba

Věc: **Vyřádění se Žalovaného**

Přílohy:
– *dle textu*

Českoobrtrská 1403/2, villa Antonia, 702 00 Ostrava, Czech Republic, Tel. 00 420 596 111 049 / Fax. 00 420 596 112 040

Mgr. Magdaléna Poncza
JUDr. Alfréd Šrámek

poncza@poncza-sramek.cz
sramek@poncza-sramek.cz

Tel. 00 420 724 566 065
Tel. 00 420 604 992 872

Bank Acc. No.: 2004221272/5500
Bank Acc. No.: 2268901001/5500

JUDr. Jiří Babiš
Mgr. Jiří Zítko
Mgr. Jana Kolková
Mgr. Pavla Lukšová
Mgr. Tamara Bajgarová
Mgr. Alžběta Kafková

babis@poncza-sramek.cz
zitko@poncza-sramek.cz
kolkova@poncza-sramek.cz
luksova@poncza-sramek.cz
zuzcakova@poncza-sramek.cz
kafkova@poncza-sramek.cz

Mgr. Jaromír Polach
Mgr. Simona Takačová
Mgr. Michal Koziel, Ph.D.
Mgr. Jan Šuster
Tereza Fridrichová

polach@poncza-sramek.cz
takacova@poncza-sramek.cz
koziel@poncza-sramek.cz
suster@poncza-sramek.cz
fridrichova@poncza-sramek.cz

Petra Šrámková Babišová
Libuše Tačová
Mgr. Elena Vysloužilová

sramkova@poncza-sramek.cz
sramek.secretary@poncza-sramek.cz
poncza.secretary@poncza-sramek.cz

I.

- 1.1. Dne 23.3.2018 vydal Krajský soud v Ostravě usnesení j.č. 32 ICm 2344/2017-24, KSOS 25 INS 10525/2016 (dále jen „**usnesení č.24**“), kterým vyzval Žalobce, aby doplnil rozhodující skutečnosti týkající se vztahu Dlužníka a Žalovaného, tedy konkrétně z jakých skutečností považuje Dlužníka a Žalovaného za společností tvořící koncern.
- 1.2. Na základě usnesení č. 24 zaslal Žalobce dne 10.7.2018 vyjádření, které bylo zveřejněno v insolvenčním rejstříku pod pořadovým číslem C31-6(dále jen „**Vyjádření C31-6**“).
- 1.3. Následně vydal nadepsaný soud dne 5.6.2018 další usnesení j.č. 32 ICm 2344/2017-30, KSOS 25 INS 10525/2016 (dále jen „**usnesení č.30**“), kterým s ohledem na tvrzení Žalobce ve vyjádření C31-6 opakovaně vyzval Žalobce, aby dotvrdil konkrétní skutečnosti, že Dlužník a Žalovaný byli v době uzavření odporovaných smluv podrobeni jednotnému řízení, tedy dotvrdil konkrétní faktické jednání mezi Dlužníkem a Žalovaným a dále k dotvrzení, na základě jakých konkrétních skutečností kvalita a intenzita vzájemných vztahů Dlužníka a Žalované byla na úrovni osob blízkých.
- 1.4. K usnesení č. 30 se vyjádřil Žalobce dne 10.7.2018 vyjádřením, které bylo zveřejněno v insolvenčním rejstříku pod pořadovým číslem C31-8 (dále jen „**Vyjádření C31-8**“).
- 1.5. Žalovaný tímto podává svoje stanovisko k Vyjádření C31-6 a Vyjádření C31-8:

II.

- 2.1. Žalobce ve svém Vyjádření C31-8 konstatuje, že reaguje na usnesení č. 30, ve kterém jej soud vyzval, aby (podle Žalobcových slov) „dotvrdil svá tvrzení týkající se vztahu Dlužníka a Žalovaného“.

K tomu si Žalovaný dovoluje poznamenat, že se jedná ze strany Žalobce o značné zkreslení toho, co bylo ve skutečnosti ve výzvě soudu uvedeno. Soud totiž od Žalobce mj. požadoval, aby dotvrdil „konkrétní skutečnosti, že dlužník a žalovaná byli v době uzavření smluv podrobeni jednotnému řízení“, tedy dotvrdil konkrétní faktické jednání mezi dlužníkem a žalovanou, z kterých dovozuje jednotné řízení“.

(K dalším skutečnostem požadovaným v usnesení č. 30 se Žalovaný nevyjadřuje a ani vyjádřit nemůže, protože nenašly žádný odraz ve Vyjádření C31-8)

Nejednalo se tedy o skutečnosti týkající se obecně vztahu Žalovaného a Dlužníka v příslušné době, nýbrž o skutečnosti zcela specifické, a sice takové, které by nasvědčovaly existenci (společného) jednotného řízení mezi oběma společnostmi, a tudíž jejich začlenění do stejného koncernu.

- 2.2. Žalovaný je přesvědčen, že v uvedeném smyslu (tedy ve smyslu toho, čeho se usnesení č. 30 skutečně týkalo) **Žalobce svou povinnost tvrzení nesplnil** – a to ani v Žalobě, ani na dodatečnou dvojí výzvu soudu obsaženou v usnesení č. 24 a v usnesení č. 30, přičemž znění usnesení č. 30 již vlastně jen potvrzovala toto zásadní procesní selhání Žalobce.
- 2.3. Žalobce sice v kontextu svých dosavadních podání uvádí, že mezi Žalovaným a Dlužníkem existoval v rozhodné době koncern, avšak toto nelze v žádném případě považovat za splnění jeho základní procesní povinnosti, a sice povinnosti tvrzení.

Koncern je pojmem právním, který má své pojmové (skutkové) znaky vymezené v § 79 odst. 2 zákona o obchodních korporacích (dále již jen „**ZOK**“), a právě tyto znaky musí Žalobce podle přesvědčení Žalovaného tvrdit a následně navrhnout důkazy k prokázání svých tvrzení.

Koncern je tedy právní kvalifikace určité skutkové situace a bez jejího řádného vymezení ze strany Žalobce nemůže být vůbec veden daný soudní spor (stejně jako např. nelze vést soudní spor pouze na základě žalobního tvrzení o existenci dluhu bez toho, aby žalobce popsal skutkové okolnosti, na nichž se tvrzený dluh zakládá).

- 2.4. Pouze pro úplnost považuje Žalovaný za potřebné upozornit, že skutková tvrzení o existenci koncernu není možno nahradit argumentací, že Žalovaný a Dlužník byli ovládáni stejnou ovládající osobou. (Na tomto místě se přitom Žalovaný nezabývá tím, že tato argumentace je nesprávná, jak vysvětlil již ve svém vyjádření ze dne 24.7.2017.)

Instituty ovládání (podle § 74 a násl. ZOK) a koncernu (podle § 79 ZOK), které Žalobce svévolně zaměňuje, jsou přitom instituty naprosto oddělenými – s rozdílným definičním vymezením a rovněž s rozdílným významem pro různé jiné právní instituty. Což se ostatně projevuje i v tom, že zákonodárce již do ZOK s účinností od 1.1.2014 nepřevzal dřívější (vyvratitelnou) domněnku, že ovládající osoba a osoby jí ovládané tvoří koncern (viz § 66a odst. 7 obchodního zákoníku). Konstrukce v § 74 odst. 3 ZOK je ve skutečnosti přesně opačná: existence koncernu zakládá ovládání; naopak tomu ovšem není, tedy samotné ovládání nezakládá koncern.

Žalobcova absence rozlišení mezi ovládáním a koncernem se projevuje mj. i v bodě 11 Vyjádření C31-8, kde Žalobce (byť nesprávně) tvrdí: „[...] řízení společností Dlužníka a žalovaného bylo v rozhodné době založeno na loajalitě členů orgánů společností vůči Zdeňku Bakalovi. Jinými slovy, Zdeněk Bakala určoval, kdo bude do orgánů společností zvolen, a logicky i uděloval zásadní pokyny k fungování společností.“.

Zde nejen že Žalovaný popírá existenci takových okolností, které uvádí Žalobce, ale tyto okolnosti odpovídají institutu rozhodujícího vlivu, resp. ovládání ve smyslu zejména ustanovení 74 odst. 1 ve spojení s § 71 odst. 1 a 75 odst. 1 ZOK, nikoli koncernu podle § 79 odst. 2 ZOK.

- 2.5. Ustanovení **§ 240 odst. 2 a 242 odst. 2 insolvenčního zákona, o něž Žalobce opírá svou Žalobu**, přitom jednoznačně pracují s **pojmem koncern**, takže i případné společné ovládání Žalovaného a Dlužníka ze strany stejné osoby (které ovšem stejně neexistovalo, jak Žalovaný vysvětlil již ve svém vyjádření ze dne 24.7.2017.) **by bylo z hlediska vedení předmětného sporu naprosto irrelevantní**.
- 2.6. Žalobce ve skutečnosti ve svém Vyjádření C31-8, stejně jako v předcházejícím Vyjádření C31-6, **nahrazuje skutková tvrzení**, k nimž je povinen, a k nimž byl vyzván, **důkazními návrhy na výslech svědků**.

Tím se zcela zřetelně vyhýbá své procesní povinnosti tvrzení. Toto se ostatně potvrzuje i v jeho poukazu na to, že nedisponuje písemnými důkazy ohledně koncernu Žalovaného a Dlužníka (v bodě 11 Vyjádření C31-8) – **důkazní návrh má sledovat a doplňovat skutkové tvrzení, ale nemá a nemůže ho nahrazovat**. Žalovaný považuje takovýto postup za absolutně nepřipustný.

Žalobce totiž svým procesním postupem znemožňuje Žalovanému, aby se ve sporu bránil svými argumenty proti řádným skutkovým tvrzením o (domnělé) existenci koncernu, čímž ovšem zároveň znemožňuje, aby jeho Žaloba byla projednatelná.

- 2.7. **Procesní nedostatky tvrzení Žalobce** vystupují o to zřetelněji, že Žalobce mezi svědky navrhuje mj. i Mgr. Jana Solicha, který (jak uvádí sám Žalobce) je po celou dobu insolvenčního řízení proti Dlužníkovi členem představenstva Dlužníka. Pokud Žalobce ani na základě dlouhodobé a systematické spolupráce s představenstvem Dlužníka (o níž nemůže být pochyb a kterou Žalobce opakovaně deklaroval mj. v dokumentech založených v insolvenčním rejstříku) **nedokázal zformulovat skutkový základ** svého tvrzení o údajné existenci koncernu, není vůbec jasné, k jakým skutkovým okolnostem chce vést důkaz výslechem (mj.) člena představenstva Dlužníka. Tím méně potom mohou být prováděny relevantním způsobem důkazy výslechem ostatních Žalobcem navržených svědků.
- 2.8. Ačkoli (s ohledem na to, co bylo uvedeno výše) je to nadbytečné, Žalovaný by chtěl opakovaně tvrdit, že **mezi ním a Dlužníkem neexistoval v době rozhodné pro předmětnou žalobu (ale ani nikdy jindy) koncern**, ale (čistě pro úplnost) že dokonce **ani nebyli ovládáni stejnou ovládající osobou**. V podrobnostech Žalovaný plně odkazuje na své vyjádření ze dne 24.7.2017 (část II.).
- 2.9. Lze tedy shrnout, že Žalobce nepoložil skutkový základ jím zahájeného sporu, kde jednou ze **stěžejních prejudiciálních otázek je existence koncernu mezi Žalovaným a Dlužníkem**.

Žalovaný se nemá čemu bránit a je přesvědčen, že na důkazní návrhy Žalobce uvedené ve Vyjádření C31-8 (tj. zejména bod 9) nemůže být brán zřetel.

III.

Přerušená řízení

- 3.1. S ohledem na to, že Žalobcem v podstatě nerespektuje opakované výzvy soudu k dotvrzení a navržení důkazů pro svá tvrzení, má Žalovaný obavy, zda takový postup Žalobce není postupem účelovým.

Žalovanému totiž hrozí riziko majetkové újmy, neboť orgány státní a místní samosprávy přerušují po dobu trvání předmětného sporu související řízení či řízení vedená ohledně pozemků dotčených předmětnou žalobou. Např.: Magistrát města Havířova, odbor stavební a silniční správní úřad svým usnesením č.sp. SSSÚ/94735/Pv/2017, č.j. MMH/94735/2017-40 ze dne 1.8.2018 přerušil územní řízení do doby pravomocného rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě v předmětné věci.

Důkaz:

Usnesení Magistrátu města Havířova ze dne 1.8.2018

IV.

Procesní návrh

Žalovaný je přesvědčen, že i s ohledem na opakované výzvy soudu vůči Žalobci jsou splněny předpoklady postupu podle § 43 odst. 2 občanského soudního řádu, a **proto navrhuje, aby soud Žalobu odmítl.**

Přičemž si zároveň Žalovaný dovoluje zdvořile požádat soud, aby přihlédl i k časovému aspektu předmětného sporu, jak bylo uvedeno v článku III. tohoto vyjádření tak, aby nedocházelo k nadměrnému prodlužování navazujících správních a jiných řízení.

Mgr. Magdaléna Poncza, v.r.
advokát